

Anděla Kratochvílová, rozená Straková

se narodila 18. května 1951 v Chebu. Její rodiče pocházeli z Rumunska, ale po osídlování západních Čech po 2. světové válce se přestěhovali do Československa. Tři z jejích sourozenců se narodili v Rumunsku, další tři pak v ČSSR. Otec se aktivně účastnil 2. světové války, jako ruský zajatec byl 7 let vězněn na Sibíři. Jeho návrat z gulagu byl pro rodinu, která si myslela, že ve válce padl, velkým překvapením.

Na základní školu chodila paní Anděla do Lázní Kynžvart, kde bydlela se svými rodiči a sourozenci v malém domku. Po ukončení základní školy šla ihned pracovat, protože rodiče neměli peníze na to, aby mohla dále studovat.

Pracovala jako číšnice ve Františkových Lázních, kde prožila i rok 1968. V roce 1971 se provdala do Klimentova a v roce 1972 se jí narodil syn Jiří. Poté začala pracovat v kantýně v Kovu Velká Hleďsebe. Vzhledem ke svému základnímu vzdělání vykonávala podřadnější práce, což jí ne vždy bylo příjemné. Nakonec nastoupila do klimentovské pekárny, kde se vyráběly oplatky. Zde pracovala až do doby, než odešla do starobního důchodu.

Zlomovým rokem byl pro ni rok 1989. Jednak díky změně režimu, ale především kvůli získání celkové osobní svobody. Paní Anděla se v tomto roce odhodlala ukončit své nevydařené manželství a od té doby žije sama. Její syn vystudoval střední školu ekonomického zaměření a dnes působí v Praze v bankovní sféře.

Paní Anděla žije velmi aktivní život. Už od malička ráda tančila, ale nikdy nechodila do tanečních. Ve svých 50 letech vystoupila jako modelka na módní přehlídce v mariánskolázeňském společenském domě Casino, kde se rovněž o několik let později zúčastnila soutěže Babička roku Karlovarského kraje. V necelých 70 letech si pořídila skútr, aby nebyla vázaná na MHD, hraje bowling, karty a společně s dalšími seniory se účastní rozmanitých společenských akcí.

Její motto „Co mě nezabije, to mě posílí“ jí pomohlo překonat nelehká životní období a i díky němu je stále plná života a optimismu.